

Gránitkemény és simogatóan lágy emlékek

– Anyámról, aki 15 éven át tanítónő volt Aranyadalmán komoly hivatástudattal és boldogan –

Emléktábla avatás volt az Aranyadalmi Iskolában, melyet Klebelsberg Kuno építtetett a múlt század 20-as éveiben, sok más tanyasi iskolával együtt. Az iskolát megvásárolta egy egykori tanító felesége és emléktáblát avattak az ott 1926-1965-ig tanítók neveivel.

Az ünnepséget az interneten hirdették meg, így mindenki megtudta – aki még élt – az akkori kisdíjak közül. Több mint százan voltak az avatási ünnepségen, a táblát hivatalos keretek között Kardoskút polgármestere avatta fel.

Én is meghívott vendég voltam, annak a tanítónőnek a lányaként, aki a leghosszabb ideig szolgált az iskolában, hazánk elképesztően nehéz időszakában: 1950-től 1965-ig. Csodálatosan helytállt az akkori felsohbség iránti tisztelettel és a gyerekek felé áradó védelmező szeretetével.

Késő délután, az ünnepség befejeztével vonatra ültem Oroszházán, hogy Budapestre hazautazzam. Még telve voltam az élményekkel, amikkel az ott ünneplő, már megöregedett kisdí-

jakok, a még élő akkori szomszédok, tanyasiak szívük melegével elárasztottak. Ott ültem a vonaton és arra gondoltam, mennyi mindent kellene még Anyámról mesélnem. Nemcsak a kifüggesztett tablóképek mondandójáról, nemcsak a hozzámjárult asszonyok és férfiak anyám, a tanító néni iránti hálás szavairól, akik egykor kisdíjak voltak ebben az iskolában.

A vonat zakatolása és csendes egyedüllettem arra biztalt, próbáljam meg, hátba sikerül, így emlékeimre visszagondolva, hogy Anyámat különös inerjúra idézzem. Tudom a válaszait, hisz később, már nagylány koromban sokszor beszélgettünk ezekről a dolgokról.

A legkedvesebb története – amit unos-untalan hallani akarunk – az Apámmal való első találkozás volt, amit nem elégszer hallottunk tőle, mivel – és ezt ők is tudták – mesébe illő volt.

Műkedvelő előadás zajlott a Kondorosi Csárdában. A színpadon szarvasi fiatal tanítónők játszottak. Szépek voltak és tehetségesek. A nézőtéren ott szorongott a szarvasi Főgim-

názium testülete és volt diákjai. Egy már nem annyira fiatal, 45 éves elegáns úr kissé késve érkezett, de hamar helyet kapott a rokonság körében. Mezőhegyesről jött, gazdatiszt és nagybirtokosként. Nem volt igazából kedve az estéhez, mégis eljött. Anyámat a színpadon látta meg először, szívében azzal a vágygal, hogy ha még szabad, őt veszi feleségül. Unokahuga, aki mellette ült, igencsak meglepődött, mivel addig a megrogzött agglegényt hiába biztatták a házasságra. A fogságot megjárt, határozott kemény ember döntésén nem is változtatott. Anyám nem is sejtette, hogy valaki a színpadon őt már leendő feleségként szemléli.

Néhány hónap múlva megkondultak a szarvasi Ótemplom harangjai. Bolla Pál oltár elé vezette ifjú hitvesét, a Főgimnázium tanárának lányát, Anyámat. Mezőhegyesen éltek igen jó módban, egészen a háború kezdetéig.

Máig is azon gondolkozom, hogy sejtette meg ez a férfi a fiatal tanítónőben szépsége és finomsága mellett azt az erőt, amire nagy szüksége volt, amire támaszkodhatott a kardoskúti tanyavilágban – egyedül.

A vonaton, képzületemben, az alkonyodó nyári estén Anyámmal a tanítólak konyhájában ülve éppen a lámpabúrákat tisztogattuk, hogy feltehessük a meggyújtott ott sorakozó petróleumlámpákra, miközben beszélgettünk. Szinte mindig ar-

ról faggattam, hogy élt itt kezdetben, hogyan birkózott meg nemcsak a feladataival, de a környezettel is.

– Tudod – mondta – kezdetben nagyon nehéz volt. 47 évesen szinte a nulláról kezdtem. A nagyon gazdag 16 év után Apátok halálával szinte minden elveszett. A nagy vagyon, még a nyugdíj és a családi pótlék is. Dolgoznom kellett. A nagy vagyon miatt csak tanyasi iskolában kaptam lehetőséget. Nemcsak én voltam itt a főszereplő, de a kis tanítványaim, akiket éppúgy, mint a szüleiket, nagyon megszerettem.

Itteni életem többi szereplői a szomszédok és a látótávolságban élő tanyasiak voltak, a Mocsári, Hajdu, Horváth és Bubik családok. Szeretettel emlékszem Lantos igazgatóra és Gilde Kálmán kartársamra. Szomszédaim mindenben segítettek, akár favágásról volt szó, akár másról.

Később még továbbképző tanfolyamra is beíratk Békéscsabán, ahol sok fiatal tanítónővel együtt tanultunk és vizsgáztunk az akkori megváltozott tanítási feladatokból.

Most az emléktábla avatása után, mint Anyám legkisebb lánya tisztelettel és szeretettel hajlok meg előtte.

Aranyoklevelet érdemelsz – amit hiszem, hogy az ünnepségen résztvevő és rád szeretettel emlékező régi kisdíkjaid mind aláírnanak. Ebben biztos vagyok.

Bolla Magdolna

Muzsikánál nincs jobb barát...

Vidám nóta és operettműsor
Szentendrei Klára
és vendégművészei fellépésével
2009. november 22.
(vasárnap) 15 órakor
Szarvason
a Vajda Péter Művelődési
Központ Színháztermében

Kísér: **Szalai Antal**
Liszt-díjas hegedűművész
és cigányzenekara

Közreműködnek:
Farkas Rozika
Fejős Jenő
Kolostyák Gyula

Jegyek elővételben
1.500 Ft-os áron
kaphatók a
Művelődési Ház
jegyirodájában.
Érdeklődni:
Tel.: 66/311-464

SZUPER INFO Az előadászhoz mindenkinek jó szórakozást kívánunk!

Családi játszóház

November 21-én, szombaton
délelőtt 9-11 óráig

Adventi Játszóház lesz

a Napfény Evangélikus Óvodában.

Az érdeklődők készíthetnek adventi koszorút, karácsonyi díszeket, ígés lapokat, üdvözlőlapokat.

Minden kedves érdeklődőt nagyon sok szeretettel vár az óvoda felnőtt közössége.

A játszóházba érkező gyerekeket meglepetés ajándék várja!